

Zabytki

Ratusz: Wzniesiony został zapewne w XIV lub XV w., następnie w 1549 roku spalony i odbudowany około roku 1555 staraniem biskupa Baltazara Promnitz. Ponownie zniszczony przez największy grodkowski pożar w roku 1833. Obecny ratusz, z zachowaniem pierwotnej wieży, wzniesiony został w 1840 roku wg projektu architekta Philippiego z Opola. Późnoklasycystyczny z wieżą gotycko-renesansową ratusz usytuowany jest pośrodku rynku. W sieni wmurowano tablicę z herbem biskupa Baltazara Promnitz i inskrypcją dotyczącą odbudowy ratusza w 1551 r.

Kościół parafialny: Świątynia pod wezwaniem Św. Michała Archaniola została wybudowana w 1268 roku lub później. Była to budowla murowana jednonawowa bez kaplic. W 1363 roku kościół został rozbudowany. Ze starej budowli powstało prezbiterium, a do niego dobudowano nawę główną i dwie nawy boczne. Obok kościoła wybudowano dzwonnice. Do 1473 roku kościół był pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny. Świątynia wielokrotnie była niszczona w wyniku pożarów, czy też wojen (zwłaszcza w wyniku wojny 30 - letniej). W wieku XVII, kościół przebudowywano, zwłaszcza w 1671 r. staraniem biskupa Sebastiana Rostocka. W roku 1893 nastąpiła częściowa regotyżacja kościoła. Świątynia posiada wczesnogotyckie prezbiterium o układzie wendyjskim pochodzące z XIII wieku, pozostała część kościoła ma układ polski. Przy prezbiterium znajduje się zachrystia z przełomu XV-XVI wieku. Ołtarz główny w stylu późno barokowym ufundowany został w 1729 r. przez księdza Henryka Schmidta, a wykonany przez rzeźbiarza Michała Kosslera z Niemodlina i malarza Melchiora Franciszka Ansi. Ponadto w kościele znajduje się barokowa chrzcielnica marmurowa, barokowy prospekt organowy i dzwon, który był przelany w 1833 r. i umieszczony nad prezbiterium.

Wiatrak typu holenderskiego: bez skrzydeł, murowany, z przełomu XVIII i XIX wieku.

Kościół ewangelicki: W 1766 roku założono w Grodkowie gminę ewangelicką i wzniesiony został kościół, który po jakimś czasie uległ zniszczeniu. Budowa obecnego rozpoczęła się w 1845 roku. Kościół zbudowany został w stylu neoromańskim, murowany z cegły, trójnawowy, bazylikowy, z wieżą o wysokości 39 metrów. Prawdopodobnie świątynia była pod wezwaniem św. Marcina. Po wojnie, w 1946 roku odprowadzano tu nabożeństwa katolickie. Po naprawie kościoła katolickiego, świątynię ponownie przejęli ewangelicy. Jednak z uwagi na ciągle malejącą liczbę wiernych, po kilkunastu latach zaprzestano odprowadzania nabożeństw. Od tego czasu kościół popadł w ruinę.

Infrastruktura kolejowa: Od połowy XIX wieku miasto posiadało połączenie kolejowe z Nysą i Brzegiem, później również ze Strzelinem. Przy stacji Grodków Śląski znajduje się wiata z rzeźbionymi kolumnami nad jedynym już czynnym peronem w Grodkowie. Jest to przepiękna unikalna w skali kraju, drewniana konstrukcja, zbudowana prawdopodobnie w drugiej połowie XIX wieku, rozciągająca się na całej długości peronu. Charakterystyczna jest również zabudowa przejścia podziemnego. Przepięknym zabytkiem był również budynek stacji, jednak zniszczony podczas działań wojennych, nie zachował swojego dawnego charakteru.

Obwarowania miejskie: Pierwsze mury wzniesione zostały z kamienia narzutowego w latach 1296-1301 r. za panowania księcia świdnickiego Bolka I. W późniejszym czasie otoczono je fosą. Około 1351 r. z inicjatywy biskupa Przecława z Pogorzeli mury zostały nadbudowane z cegły i wzmocnione bramami wjazdowymi. Na początku XVII wieku wykonano remont obwarowań, a wieżę obronną nadano cechy z renesansowe. Obecnie zachowały się tylko fragmenty murów obronnych wraz z wieżami bram: Ziębickiej i Lewińskiej, oraz basztą Więzienną. W miejscu zasypanej fosy znajdują się pasy zieleni miejskiej. W północnej części miasta przy baszcie więziennej pozostał odcinek muru niemal w pierwotnej wysokości.